

тени чрезъ стереоскопи, ний тръба да уголѣмимъ толкозъ повече жгъла между оптическите оси на очитъни, колкото точката, що представята, е по близо до насъ, въ природата, (като гледами съ двѣ очи.)

Зашто въ такъвъ случай растоянието между съответствуващи точки на портретитъ ще биде по-вече. И тъй видимъ, че кога гледами въ стереоскопъ, тръба да измѣнявамъ жглите между оптическите оси на очитъни, за точките, които са намѣрватъ на различни разстояния, съвършено споредъ закона, който следвами кога гледами на различни предмети. А за туй, слѣдователно, впечатлѣнието на растояниета и испажнаността на предметитъ, представя са въ стереоскопа тъй живо, и измамата са сполучва надигълно.

1230. Защо по-върно сѫдимъ за растоянието об градъ или село, отъ колкото на морето или на небето? — Зашто въ града или въ селото мястността бива пресъчена съ различни предмети, които държащите място на колове, спомагатъ за измѣрянието на растояниета, когато таквозъ нѣщо ний не срѣщами въ морето или на небето, ако желаемъ да узнаемъ разстоянието за кой да било предметъ.

1231. Защо небесний сводъ са види и никакъси синъ? Зашто на небосклона присѫтствието на различните предмети между насъ и небесниятъ сводъ прави да го мислимъ повече отдалеченъ, отъ колкото зенита, дѣто нѣма нищо таквое. За туй той ни са види по-малко високъ отъ колкото широкъ, или снишень.

1232. Защо распаленный въгленъ, който съртижъ борже, произвожда впечатлѣніе на огненъ ремикъ или на цѣлъ огненъ крѣгъ? — Зашто впечатлѣнието на свѣтлината продължава са еще нѣколко време отъ какъ престане причината ѝ. Тъй, ний гледами въгленътъ въ сѫщото време въ различните му послѣдователни положения, и намъ са струва да минава отъ едно на друго съ едно непрекъсвано движение, но съ прескачания. Когато въгленътъ ни показва цѣлъ свѣтливъ крѣгъ, то е поради много бѣрзото му движение, защто траянието на впечатлѣнието отъ нѣкое място е равно съ времето на движението си. Продължението